

מת (ירושלים) 72908-02-25 - מדינת ישראל נ' כאיד שהאב

מ"ת (ירושלים) 72908-02-25 - מדינת ישראל נ' כאיד שהאבשלום ירושלים

מ"ת (ירושלים) 72908-02-25

מדינת ישראל

נגד

כאיד שהאב

בית משפט השלום בירושלים

[02.04.2025]

כבוד השופט ארנון איתן

החלטה

בקשה להורות על השבתו של המשיב למעצר, ולחילופין להורות על מעצרו בתנאים של פיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים.

העובדות הצריכות לעניין:

1. המבקש נעצר ביום 25.2.25 וביום 27.2.25 הוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירות של הסעת שלושה תושבים זרים או יותר לפי סעיף 12א(1)א(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, והסעת נוסעים מעל המותר כשההסעה מבוצעת בשכר לפי תקנה 84 לתקנות התעבורה תשכ"א-1961. במקביל להגשת כתב האישום כאמור, הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים.
2. העובדות המהוות את האישום פורטו בהרחבה בכתב האישום. בקצרה אציין כי המשיב הסייע 11 נוסעים שהינם שוהים בלתי חוקיים בכביש מספר 1 בירושלים. הנוסעים שהו ברכב שנועד להסיע 6 אנשים בלבד, כשהם כלל לא יושבים וחגורים.
3. ביום 3.3.25 התקיים דיון בבקשת המעצר עד תום ההליכים, ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים סברתי, כי לאחר שהמשיב שוחרר בהחלטת קצין ביום 25.2.25, לא היה מקום להורות בשלב זה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. קבעתי כי תנאי השחרור שנקבעו בעניינו על ידי קצין המשטרה- יעמדו בתוקפם עד החלטה אחרת.

4. ביום 10.3.25 במהלך דיון שהתקיים, טענו הצדדים ביחס לעילת המעצר, כאשר הסנגור שב על טענתו לפיה קיים למשיב אינטרס הסתמכות, בהתאם להחלטת הקצין שהורה על שחרורו, ואין להחזירו למעצר לאחר ששחרר. על פיו, אין גם מקום לקבוע תנאי מעצר בפיקוח מאחר והמדובר במעצר ממש. הסנגור הוסיף וטען, כי המשיב הסיע את קבוצת הנוסעים בתוך ישראל ולא אסף אותם מהמחסום ולכן לא סבר שהנוסעים הם תושבי שטחים. המבקשת הפנתה בטיעוניה לסרטון המתעד את ביצוע העבירה והוסיפה, כי לא בכדי תיקון 38 לחוק הכניסה לישראל קבע כי יש להחמיר את הענישה על ביצוע עבירה זו, ואין מקום לרפא פגם בפגם. על פיה, ישנו מקום לערוך אבחנה בין מעצר באזוק אלקטרוני למתקן כליאה, שכן בחלוף הזמן קיימת אפשרות לצאת ממעצר בפיקוח למסגרת תעסוקה וכיו"ב.
5. ביום 11.3.25 ובהמשך לדיון שנערך, הגיש הסנגור השלמת טיעון לעניין הבקשה - והפנה לסעיף 22ב (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה ומעצרים) תשנ"ו-1996. הסנגור ציין כי לשון הסעיף ברורה וחד משמעית ולפיה, החזרת משיב לאיזוק אלקטרוני משמעותה כשל השבת משיב למעצר ממש. עוד ציין הסנגור, כי בפסיקות בתי המשפט - ובהן בית המשפט העליון ההתייחסות לאיזוק איננה כמו התייחסות לחלופה אלא כאל מעצר ממש.
6. ביום 12.3.25 המבקשת הגישה השלמת טיעון וצינה, כי עצור שנמצא בפיקוח אלקטרוני שווה בביתו ולכן קיים שוני מהותי בין מעצר בפיקוח אלקטרוני לבין מעצר של ממש. דיון והכרעה:
7. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לה, ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים אני סבור כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידחות.
8. כלל הוא כי "לא בנקל יורה בית המשפט על מעצרו של נאשם שכבר שוחרר ממעצר" (בש"פ 8015/09 קוניוף נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.10.2009) (פסקה 28)). יחד עם זאת, קיימים מקרים בהם ניתן ואף צריך לסטות מכלל זה, על פי רוב, הדבר יעשה כאשר הפר הנאשם את תנאי שחרורו; כאשר ניתן להצביע על שינוי נסיבות; או במקרים חריגים אחרים, ובין היתר, כאשר נשקפת מהנאשם מסוכנות קונקרטית (שם, בפסקאות 28-29).
9. אכן, ההתייחסות לעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים, בפרט בתקופה זו, הוחמרה ואין להתעלם מהמסוכנות העולה מהמעשים. יחד עם זאת, החלטה על מעצרו של המשיב מבלי שניתן להצביע על שינוי נסיבות כלשהו, וללא נסיבות חריגות אינה מוצדקת בשום דרך. במזכר שנכתב על ידי קצין המשטרה ביום 3.3.25 צוין, כי המשיב שוחרר ממעצר מאחר ולא נמצא לו מקום כליאה, ועל כן הקצין הורה על שחרורו בתנאים מגבילים. מאז, לא נטען כי המשיב הפר את התנאים, ו/או שקיים שינוי בנסיבות המצדיק את השבתו למעצר. לפיכך, אין להורות על מעצרו של המשיב לאחר שכבר שוחרר ממעצר מבלי שהמבקשת הצביעה על נסיבות חריגות או נימוקים כבדי משקל - בהתאם להלכות אותן קובעת הפסיקה המנחה.
10. יתר על כן, התנאים בהם שוחרר המשיב נותנים לטעמי מענה מספק ביחס לשאלת המסוכנות הנשקפת מהמשיב.
11. בנסיבות האמורות התנאים בהם שוחרר המשיב על ידי קצין משטרה יעמדו בתוקפם עד לסיום ההליך המשפטי.
12. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, ד' ניסן תשפ"ה, 02 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.